

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ณัฐปัญญา บัวงาม*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนประชาราษฎร์บำรุง บำเพ็ญ โรงเรียนพระราม 9 กาญจนาภิเษกและโรงเรียนวัดใหม่ช่องลม ปีการศึกษา 2559 จำนวน 153 คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % จำนวน 113 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โดยใช้การทดสอบค่าที (t – test) และใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) หากมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะเปรียบเทียบค่าคะแนนเป็นรายคู่ตามวิธีของ LSD (LSD Post hoc Comparison)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. ความพึงพอใจของครู มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก
2. ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่าง
3. ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ

ความพึงพอใจ

การบริหารงานวิชาการ

บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญอย่างหนึ่งในการทำให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีคุณภาพ การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ความต้องการทางการศึกษาจากสังคมมีเพิ่มขึ้นประชากรต้องการได้รับการศึกษามีความพยายามที่จะสนองตอบความต้องการทางการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน โดยการจัดการศึกษาหลากหลายรูปแบบขึ้น พยายามเร่งรัดให้เกิดการขยายการศึกษาทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการนำประเทศไปในแนวทางที่พึงประสงค์ทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคม การเมืองและศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้มีบทบัญญัติในมาตรา 81 ในการจัดการศึกษาไว้ดังนี้ “รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครูและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ” และในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 บทบัญญัติว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542, หน้า 5) การที่จะพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะตามความต้องการของสังคม ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ คือ การบริหารการศึกษา ซึ่งถือได้ว่าเป็นหน้าที่อันสำคัญของผู้บริหาร เพราะโรงเรียนเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่สำคัญ เป็นหน่วยปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้นคือคุณภาพที่พึงประสงค์ทั้งทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์และความมีความสุขอนามัย ที่จะส่งผลให้การจัดการศึกษามีคุณภาพ เป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษาชาติ การบริหาร โรงเรียนจะประสบผลสำเร็จย่อมต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะที่ดีและคุณธรรมของผู้บริหารที่จะบริหารการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอน ซึ่งเป็นที่กล่าวกันโดยทั่วไปในการศึกษาในปัจจุบันว่า ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนรับผิดชอบอย่างใกล้ชิดต่อการจัดการศึกษาอันเป็นพื้นฐานการศึกษาทุกระดับ การที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ให้เหมาะสมกับความสำคัญดังที่มีผู้กล่าวถึงได้นั้น ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องของงานบริหารโรงเรียน อันเป็นหน้าที่รับผิดชอบของงานกล่าวคือ ต้องทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ ขอบข่าย และความสำคัญของงานบริหารโรงเรียน เพื่อให้สามารถ ดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายตาม

วัตถุประสงค์สำคัญของการบริหารงานโรงเรียนคือ ให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เป็นผู้มีความสมบัติที่พึงประสงค์มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตที่สงบสุขเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชนและประเทศชาติ ในปัจจุบันได้มีการปฏิรูปการศึกษาทั้งในด้านการเรียนการสอน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้แบ่งการบริหารงานออกเป็น 4 งาน ได้แก่ ด้านวิชาการ งบประมาณ บริหารทั่วไป และงานบุคลากร ซึ่งงานที่ถือว่าเป็นหัวใจของการบริหาร ได้แก่ งานวิชาการ เพราะเป็นงานหลักของการศึกษาทุกระดับ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจะสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ขึ้นอยู่กับความสำคัญอยู่ที่การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนในฐานะผู้นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเป็นสำคัญ การที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถและมีคุณลักษณะที่ประเทศชาติต้องการเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาการ โดยตรง เพราะงานวิชาการจะช่วยพัฒนาสติปัญญาของผู้เรียน การบริหารงานวิชาการจึงเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหาร โรงเรียนคุณภาพการศึกษาจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตรมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับผู้บริหาร โรงเรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลกระทบโดยตรง ดังที่ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535, หน้า 16) ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพสูงสุดกับผู้เรียนสอดคล้องกับภิญโญ สาธร (2526, หน้า 324) กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารการศึกษาหรือครูใหญ่ทุกคนควรจะได้รับผิดชอบเป็นผู้นำในด้านวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่โรงเรียนหรือสถานศึกษาทุกแห่ง คือ การให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการครูใหญ่เป็นผู้นำด้านวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับครูและกระตุนเตือนให้คำแนะนำ และประสานงานเพื่อประสิทธิภาพในการสอน ซึ่งความเห็นที่สอดคล้องกับชารี มณีศรี (2525, หน้า 65) มีความเห็นว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียน ค่านิยมของสังคมไทยจะยกย่องโรงเรียนใด โรงเรียนหนึ่งว่าดีเด่นนั้นจะต้องสืบเนื่องมาจากผลสำเร็จในการบริหารงานวิชาการและของกรมสามัญศึกษา (2540, หน้า 170) ที่เสนอแนวคิดว่า มาตรฐานหรือคุณภาพของโรงเรียนมักเกี่ยวข้องกับผลงานทางวิชาการจากที่ได้กล่าวมาในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่างานด้านวิชาการจึงเป็นงานหลักที่สำคัญที่สุดในการบริหารและจัดการในสถานศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจในขอบข่ายของเนื้อหา และหลักการบริหารงานด้านวิชาการอย่างลึกซึ้งในขอบข่ายของงานวิชาการ เช่น หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การนิเทศภายใน การวัดและประเมินผลการศึกษาการประกันคุณภาพการศึกษา ตามภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้

สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็วสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญ ทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและ กระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกือหนุนการพัฒนาคุณภาพ นักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ (สำนักงานพัฒนาระบบการบริหาร, 2545, หน้า 111)

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง ได้แบ่งการบริหารงานออกเป็น 4 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ฝ่ายบริหารงานงบประมาณ ฝ่ายบริหารงานบุคคล และฝ่ายบริหารงานวิชาการ ซึ่งปัญหาของฝ่ายบริหารงานวิชาการที่พบ คือ ครูขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรและ องค์ประกอบของหลักสูตร ขาดความรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ขาดการนิเทศการสอนอย่างสม่ำเสมอทุกภาคเรียน และครูบางคนรับผิดชอบงานมากกว่าหนึ่งงาน ครูทุกคนนอกจากปฏิบัติหน้าที่การสอนแล้ว ยังมีภาระงานอื่นๆ ที่ต้องรับผิดชอบ ครูส่วนใหญ่จึง ปฏิบัติงานได้ไม่เต็มที่ ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อการบริหารงานวิชาการ ทำให้การ บริหารงานวิชาการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงานของโรงเรียน ทั้งยัง ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่หลักของครู คือ การสอนและการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน

จากปัญหาดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงาน วิชาการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการศึกษานี้จะเป็น ประโยชน์สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในโรงเรียนเพื่อ ใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ใน การทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนประชาราษฎร์บำเพ็ญ โรงเรียนพระราม 9 (กาญจนานิก) และโรงเรียนวัดใหม่ช่องลม จำนวน 153 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 113 คน ใช้วิธีการแบ่งชั้นภูมิ แบ่งอันดับตามกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของ เครจซี่และมอร์แกน Krejcie and Morgan

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม คือ สถานภาพบุคคลและประสบการณ์การทำงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ในด้านต่าง ๆ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ด้านที่ 2 ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านที่ 3 ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านที่ 4 ด้านการนิเทศการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Congruence (IOC) และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ลักษณะคำถามเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ ความคิดเห็นมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนความพึงพอใจมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ 5 , 4 , 3 , 2 และ 1

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ทำงานและตำแหน่งเกี่ยวกับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อรายด้านและโดยรวมแล้วนำเสนอผลในรูปของตารางประกอบการบรรยาย
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาวิเคราะห์โดยใช้ค่า t-test
4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ทำงาน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีตามวิธีของ LSD (LSD Post hoc Comparison)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 113 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปี และ 10 ปี ขึ้นไปมากที่สุด และประสบการณ์ในการทำงานที่น้อยที่สุดคือต่ำกว่า 5 ปี
2. ครูมีระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 4.41$) ด้านการวัดผลประเมินผล ($\bar{X} = 4.40$) ด้านการนิเทศการศึกษา ($\bar{X} = 4.36$) และด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.34$)
3. ครูที่มีวุฒิกศีกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ
4. ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากจึงนำมาอภิปรายเป็นรายด้านดังนี้

ด้านที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมและรายข้อมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหาร ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา โดยมีการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยการจัดการอบรมขึ้นทุกปี มีการประเมินการใช้หลักสูตรและนำผลการประเมินมาพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกภาคเรียนการศึกษา มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างครบถ้วน โดยส่งแผนการจัดการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ หลังจบภาคเรียนทุกเทอม มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน มีการตั้งชมรมต่าง ๆ ให้นักเรียนได้เลือกตามความสนใจ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงและส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดการคิดอย่างมีระบบ โดยมีการทำค่ายวิชาการ มีฐานความรู้ต่าง ๆ ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและฝึกคิดอย่างเป็นระบบ มีการส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยการส่งครูไปอบรมตามสถานที่ต่าง ๆ หรือจัดอบรมขึ้นภายในโรงเรียน มีการส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ครูได้ใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้ตั้งใจเรียน และมีการส่งเสริมให้มีการเรียนรู้นอกห้องเรียน โดยการพานักเรียนไปเรียนที่แหล่งเรียนรู้รอบ ๆ โรงเรียน หรือแหล่งเรียนรู้ภายในชุมชน หรือการพานักเรียนไปทัศนศึกษาตามสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุเทพ นาคสิงห์ (2551) ที่ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของครูผู้สอน ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ปกครองนักเรียนในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี พบว่าครูมีความพึงพอใจในการบริหารหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านสรุปผลการดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ด้านปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการดำเนินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ด้านการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล และด้านการกำหนดแผนการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา

ด้านที่ 2 การวัดผลประเมินผล โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก แสดงว่าการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มีการวางแผนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลอย่างเป็นมาตรฐาน และจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลอย่างเป็นระบบ และสถานศึกษายังส่งเสริมให้ครูใช้วิธีการวัดผล

ประเมินผลที่หลากหลาย โดยการจัดประชุมชี้แนะแนวทางในการวัดผลประเมินผลให้กับครูในโรงเรียน รวมทั้งเน้นให้ครูประเมินผลให้ตรงตามตัวชี้วัดการเรียนรู้ของวิชาต่าง ๆ และประเมินผลตามสภาพจริงของนักเรียน ให้ตรงตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน และต้องมีการประเมินผล การเรียนรู้กับนักเรียนทุกช่วงชั้น มีการปรับปรุงการวัดผลประเมินผลอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ทันสมัยกับปัจจุบัน และมีการติดตามการวัดผลประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมลพร จันทร์สมดี (2550) พบว่า สถานศึกษามีการกำหนดเวลาในการวัดและประเมินผลระหว่างเรียน ปลายภาคเรียน และตลอดภาคเรียนเป็นไปอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องส่งเสริมให้ครูประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองอยู่เสมอ และมีการกำหนดแนวทางในการวัดผล และมีความสอดคล้องกับจุดหมาย เนื้อหา ส่งผลให้ครูผู้สอนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 3 การพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก แสดงว่า สถานศึกษาให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมให้ครูทำวิจัย มีการสนับสนุนสื่อ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการทำวิจัย และสถานศึกษามีการจัดเตรียมเอกสารต่าง ๆ ที่ช่วยในการทำวิจัยของครู เพื่อพัฒนาให้คุณภาพการศึกษาคืบขึ้น โดยจัดเตรียมไว้ในห้องสมุดของโรงเรียน ซึ่งครูสามารถเข้าไปขอยืมเพื่อมาศึกษาได้ จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน เช่น สวนวรรณคดี สวนสมุนไพร เป็นต้น และมีการนำนักเรียนไปศึกษาแหล่งเรียนรู้นอกโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของพิมลพร จันทร์สมดี (2550) ที่มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ทำให้ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเทคนิควิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าคะแนนเฉลี่ยระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะครูได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยการเข้ารับการอบรมในด้านเทคนิควิธีสอน การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับงานวิจัยของสุเทพ นาคสิงห์ (2551) พบว่า ผู้บริหารอำนวยความสะดวกวัสดุอุปกรณ์ ส่งเสริมให้ครูมีการผลิตสื่อและเอกสารประกอบการเรียนการสอน ส่งผลให้ครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากจัดให้มีการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่ครูเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ยระดับมาก ซึ่งจะส่งผลให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อเพื่อจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตรและสอดคล้องกับงานวิจัยของนงนุช กิตติโรจน์เจริญ (2552) ที่ศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีพบว่า ครูมีความพึงพอใจด้านการบริหารงานหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากโรงเรียนมีการวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรในทุก ระดับชั้น โดยจัดการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่

หลากหลาย จัดสถานศึกษาให้มีแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนส่งผลให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข

ด้านที่ 4 การนิเทศการศึกษา โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากแสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอน มีการจัดระบบการนิเทศงานวิชาการไว้อย่างชัดเจน โดยการจัดตั้งโครงการนิเทศภายในโรงเรียน เพื่อช่วยเหลือครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และมีการนิเทศการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างต่อเนื่องและมีการนิเทศครูในรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งทำการนิเทศการสอนทุกภาคเรียนเป็นการนิเทศแบบกัลยาณมิตรโดยเพื่อนครู ผู้บริหาร หรือบุคลากรภายนอกสถานศึกษาและมีการนำผลการนิเทศมาวางแผนเพื่อพัฒนางานวิชาการในปีต่อไปให้ดียิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมลพร จันทร์สมดี (2550) ที่ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนที่จัดการศึกษาเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่ามีการศึกษาสำรวจข้อมูลวิชาการก่อนการวางแผนงานนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร บุญมา (2550) ที่ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของข้าราชการครูในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาเขต 3 ต่อการส่งเสริมงานวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 พบว่าบทบาทในการส่งเสริมงานบริหารวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 มี 5 ด้าน ดังนี้ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการศึกษา การส่งเสริมและพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การนิเทศการศึกษาและการส่งเสริมพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของชาญณรงค์ เทียนวงษ์ (2552) ที่ศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 2 ผลการวิจัยรายด้าน พบว่า ข้าราชการครูมีความพึงพอใจด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การวัดและประเมินผลการศึกษา การจัดการเรียนการสอน การบริหารหลักสูตร และการนิเทศภายในตามลำดับ

2. ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากครูที่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ต่างก็มีหน้าที่และภาระงานด้านวิชาการที่เหมือนกันตาม โครงสร้างและขอบข่ายการบริหาร งานวิชาการของสถานศึกษา ซึ่งครอบคลุมการปฏิบัติงานวิชาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล การพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมถึงการนิเทศการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประภาส ชูพาน (2551) ที่ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในจังหวัดยะลา

พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีระดับความพึงพอใจในการบริหาร วิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดยะลาโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และ สอดคล้องกับงานวิจัยของนางนุช กิตติโรจน์เจริญ (2552) ที่ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของครูผู้สอน ที่มีต่อการบริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่าผลการ เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาล เมืองศรีราชา อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่ แตกต่างกัน

3. ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุเนื่องมาจากช่วงอายุและระยะเวลาการปฏิบัติงานของผู้ที่มีประสบการณ์และที่ แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- ฉวีวรรณ สว่างดวงตา. (2549). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหาร งานวิชาการในโรงเรียนพืง
รำลึก อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี. ภาคนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ราชภัฏจันทรเกษม.
- ชาญณรงค์ เทียนวงษ์. (2551). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนของรัฐ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- นงนุช กิตติโรจน์เจริญ. (2552). ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหาร
โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประภาส ชูปาน. (2551). ความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในจังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). การบริหารงานวิชาการ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร:
พิมพ์ดี.
- พิมลพร จันทรสมบัติ. (2550). ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนที่
จัดการศึกษา เฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดเชียงใหม่.
วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงใหม่.
- วาสนา สิงหะเกษนทร์. (2553) ความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารสถานศึกษาของ โรงเรียน
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
บูรพา.
- วิทยา สิงห์เรือง. (2552). ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 ภูมิศึกษามหาบัณฑิต
สาทร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ศิริทร บุญมา. (2550). ความพึงพอใจของข้าราชการครูในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาเทิดไทย
ต่อการส่งเสริมงานวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3. การศึกษา
อิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

สุเทพ นาคสิงห์. (2551). ความพึงพอใจของครูผู้สอน ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ปกครองนักเรียนในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.